je moet juist wezen hebben die jou fluide met bloed verziet voor volledige genezing
die hand op leggen met warmte voor het slapen
(want je heb veel mensen die willen vechten en gunnen je geen bloed)

innerlijke leven in de ziel kan praten in de slaap maar je moet leren hoe je ziel op je innerlijke leven bespreken

innerlijke leven van de ziel

die opzoek is naar meer praat stof over wat in het ziel leeft als innerlijke leven

als je stem adem voelt zuig je aan vol en kan je zweven en vliegen

in harmonie komen met de drie vogels voor stof geest en ziel

Voel je ook die oudheid, zei ik tegen mezelf! Dit is oudheid! Dit is bewustzijn. Zoo diep het geluk te voelen en het in woorden te vertolken, kan alleen het volwassen leven. Maar hij kan het zoo diep voelen!
„De epileptische slaap,” zegt Mohammed, „is 'n stoffelijke stoornis,

die tusschen de kleine en groote hersenen de voeding ontvangt en door

'n verlamde of gestoorde zenuw de natuurlijke spanning en weergave verloren heeft. Is die spanning in aantocht^ dan komt er een kloof tusschen de voortstuwende gedachtenkracht en zie je een gaping ontstaan, tusschen het bewustzijn als stof en als geest tegen den grond. Wanneer je gebeef en geril en stuiptrekkingen waarneemt, wil dat zeggen, dat de rest van dit geslagen en verbroken bewustzijn dien val niet wenscht te maken en wil leven. Nu zie je die verschijnselen. Het is de strijd van leven en van dood, de strijd om het bewustzijn te behouden of om het los te laten. De persoonlijkheid is het, die zich nu uit alle macht verzet, wat toch niet mogelijk is, omdat er een gaping is ontstaan." Moet je nog peultjes, dacht ik? Wat weet men bij ons daar van af? Niets! Hij zegt: „De geestelijke slaap, die Renetje bezit, komt regelrecht vanuit het onderbewustzijn tot leven en bewustzijn, direct vanuit het zieleleven, en dringt door tot het dagbewustzijn, waarvan het den vierden graad voor den slaap, den normalen menschelijken slaap, overheerscht. Maar deze slaap heeft niets met de stoffelijke stelsels uit te staan en vertegenwoordigt universeele begraving, het allerhoogste wat wij 'in Isis en Ra mochten leeren kennen en konden, bereiken! Ik verzeker u, ook al waren er thans stoffelijke stoornissen, die voor het psychopathische kind doeltreffend zijn en waardoor gij daar deze ziekte mocht leeren kennen, de ziel van Rene zou er omheen gaan en zich, hoe die tegenwerkende krachten ook zijn, manifesteeren. Ik bedoel dus, ook al was Rene ziek, apathisch gebleven, dan nog zoudt ge van tijd tof tijd wijsheid hebben kunnen ontvangen, omdat zijn persoonlijkheid de wetten ervoor kent en bezit!

Ik verzeker u dit, Frederik, ook al waren er stoffelijke stelsels gestoord, waren er zenuwcentra's verzwakt, met als gevolg „epileptische" slaap en verschijnselen, die het bewustzijn ten val brengen, zoodat uw dokters geen raad weten, dit van Rene volgt een eigen weg. Wij hebben een methode gevonden om de eerste graden voor deze ziekte te genezen en wel door den slaap, uw „hypnose"! De slaap van Rene overheerscht elke stoffelijke reactie en is een aangeboren zelfstandigheid voor zijn leven, die hij zich eigen maakte in de Tempels van Ra, Re en Isis. En dat wonder leeft in uw midden en wordt daar als gek beschouwd.

Gij had hem kunnen helpen, reeds toen hij nog in de moeder leefde, doch gij waart nog niet zoover. Wij zullen u helpen, Frederik, en u straks al die wonderen toonen. Wij zullen u bewijzen, dat het kind reeds in de

moeder die eigen zelfstandigheid bezit. Door kunst zal zijn leven ontwaken. Daarvoor krijgt ge van mij mooie dingen, gij' zelf zorgt voor de kleurtjes. Wacht even, ik ben aanstonds terug, ik zal kijken hoe het met ons kind is."

Dat vonden er tien prachtig,
de rest voelde me niet en maakte hetgeen ik zei belachelijk. Ik weet, dat vier van die kinderen zullen verongelukken en dan denken zij aan mij, aan dien gek. Want ze hebben gehoord, dat ik als kind apathisch was. Jammer he, maar ik krijg ze nog wel.
En wat weten ze van inspiratie af? Niets! Zij denken, dat ze het door het lij f-aan-lijf-bel even kunnen ontvangen, maar dat is niet zoo. Zie je, Frederik, ook die loopen zich te pletter! Zij luisteren naar muziek en staan met hun palet in hun hand, concentratie is er niet. En dat wil schilder worden! Ze scheuren zelf hun inspiratie aan flarden en maken er een pretje van, omdat ze niet denken. Ik zeg je, Frederik, dat „Inspiratie” 'n bovennatuurlijk geschenk is! Ik verlies mezelf als ik bezig ben en weet van mijn eigen bestaan niet meer af. Ik ben dan als het ware in een kunstslaap; ik word als zoon lijn, ik word kleur! En dan hebben de kleuren iets te zeggen. Ik trek mezelf in die kleuren op. En toch is er zelfs in mij .nog zooveel dat part noch deel heeft aan mijn kunst. En ook die eigenschappen moet ik onder handen nemen wil ik scheppen. Eerst dan leeft een schilderij. Hebben de oude meesters dat niet getoond?

Hij wilde de ziel schilderen, Frederik,
en dat is hem voor zeventig procent wilsuiting, wilskracht, uitbeelding van de stof gelukt ook. Het is hierdoor, dat ik het expressionisme niet apprecieer. Ik zou er innerlijk aan sterven. Van Gogh bracht het ten val! Hij wist. niet hoe hij tot splitsing van „ziel en geest” kon komen en bleef zoeken. Omdat ik, Frederik, die wereld mocht leeren kennen en er in leefde, kom ik zoover! Mijn ziel voerde de persoonlijkheid er heen. En toen ik daarin als een persoonlijkheid kwam, trok de „ziel” mij in een onmetelijkheid, waarin al het leven, hoe het ook is, een kasteeltje kreeg, zooals jij het zegt en voelt! Maar dat kasteeltje, Frederik, kun je openen, kun je leeren kennen, omdat wij menschen in alles bovenaan staan, gelijk de Schepper het heeft gewild.”

met bepaalde vrienden op vakantie gaan
kan je vakantie kapot maken
bedoel met bepaalde vrienden of familie dropen kijken

met een oude man wandelen kan je zelf ook kapot maken

radio luisteren en boek luisteren ook

Rene’s ontwikkeling te beginnen. Wat de jongen te zien krijgt is bovennatuurlijk voor hem. Mohammed is rijk en kan hem alles schenken.
Tegen mij zegt hij:
„Ik ben tevreden, Frederik. Ik zag zijn leven, gij zult daarginds: wonderen beleven.”
Wanneer deze mensen en een wet aanraken, vervallen zij direct in „gij en „u”. Dat vind ik altijd weer merkwaardig. Wanneer ze spreken over ’n ander z’n leven en bezit, treedt die eerbied naar voren en krijg je een rijk gevoel, omdat het je goed doet, dat die Goddelijke Schatten menschelijk bewustzijn krijgen en ziel en geest vertegenwoordigen. Je bent nu ineens los van jezelf en staat voor het gigantische bewustzijn waarin deze Oosterlingen leven. Ook Rene is dat al opgevallen en hij vindt het noodzakelijk. Nu kun je geen wandelstok in handen nemen om het licht uit het leven te slaan. Pak dit maar aan, Karel, dacht ik, je kunt je oogen niet gelooven, maar ik breng je straks een meester in huis, een nieuwe geboorte, een „gevleugelde”! Weet je, mijn beste Hans, hoe diep de menschelijke ziel is? Wat weet jij er van? Het wordt eiken dag moeilijker voor je. Maar 'dan had zoo’n menschelijke ziel ook geen waarde. Nu is zij Universeel... Wat jullie van haar leven maken is

duisternis! Maar ga je gang maar, Rene zal je de wetten leeren, en dan lig je aan zijn voeten!

Niets! Zijn invloed is het, die splitsing brengt tusschen ziel en stof, geest en persoonlijkheid. Het gaat alles vanzelf, het leven van Rene is er gereed voor! Ik ben benieuwd, wat ik nu te hooren krijg. Lichtelijk is zijn leven afgetast. Zonder eenige omhaal is dit leven van de stoffelijke kluisters losgemaakt en kan de ziel gaan waarheen zij zelf wil, wat thans geschiedt op commando van een in de occulte wetten ervaren meester.

Mohammed stelt de vragen aanvankelijk in het Engelsch..., maar even later gaat hij over in een taal die ik niet versta, waarschijnlijk tempeltaal. Na eenige vragen hoor ik wat dit te beteekenen heeft. Mohammed zegt: „Frederik, dit is Rachi-Hadju in eigen persoon. Het oude Egypte is aanwezig, ik ga thans in zijn wereld om dit leven, het verleden bewust te maken. Tot straks, we willen in niets gestoord worden, vergeet dat niet!"
Nu believen wij, de anderen met mij, dat twee menschen in slaap vallen

en blijven slapen. Dit proces duurt twee en een half uur. Ik blijf wakker, begrijpend, dat hier enorme wetten worden beleefd. Hun uitstraling komt mij' tegemoet en trekt mij in dat onbegrijpelijke beleven op.. Plotseling hoor ik Mohammed tot me zeggen:
„Frederik, wij zijn thans tusschen leven en dood. Wij zien in deze ruimte, en Rene is vrij van zijn stoffelijke stelsels. Wij zullen ons thans verplaatsen'. Aanstonds hoort ge mij opnieuw en kunt gij mij enkele vragen stellen.”
Weer gaat er een kwartier voorbij. Dan hooren. wij:
„Waar denkt ge, dat wij zijn?”
„Weet ik niet.”
„Wij zijn boven de Aardoppervlakte gestegen

„Hoort gij mij, Rene?"
Mohammed zegt: „Noemt zijn naam niet, Frederik, gij stoort het leven er door. Gij maakt het leven wakker en dat mag niet.”
„Ik heb het verkeerd gezegd...,” stuur ik tot het leven van Rene: „Ik zal mijn vraag herhalen. Hoort gij mij thans? Hoort gij, dat ik tot uw leven spreek?”
En er komt: „Wat wilt gij weten?”
„Is er een dood?”
„Neen!”
„Er is dus eeuwigdurend leven."
. „Ja!"
„Weet u wie ik ben?”
„Dat weet ik!"
„Weet gij vanwaar wij komen?"
„Dat weet ik!"
„Zijt gij daar in staat om den God van al het leven te kennen?”
„Ik ken Hem!"
„Wilt gij, dat wij hier blijven?”
„Neen, wij keeren terug.”
„Kent gij uw krankzinnigheidsverschijnselen ook?"
„Ik ken ze alle!"
„Zonder onderscheid?”
„Inderdaad!"